

flæring, navnlig angaaende Rigtigheden af deri indeholdte, factiske Oplysninger eller om Andragerens Personlighed, forsaavidt alt dette er ham bekendt.

§ 40. Byfogeden.

Statens Tilsyn med Kjøbstadens Forvaltning føres af Byfogeden.

Som Medlem af alle de staaende Udvalg har han at paasee, at deri ikke tages nogen ulovlig Beslutning, og kan, ved at standse dens Udførelse, fordrø den forelagt for Byraadet.

Tager Byraadet enten i de saaledes forsamme indbragte eller i de til dets umiddelbare Omraade hørende Sager en Beslutning, hvorved de til disses Gyldighed nødvendige Former ere tilfødte, eller hvorved det overskrider sin Myndigheds lovlige Grændser, eller paa anden Maade krænker nogen Lov, kan han foreløbigen sætte den ud af Kræft og indstille Sagen til høiere Afgjørelse (§ 26).

Saa skal Byfogeden og stadigen have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvad der i de communale Anliggender foregaaer i Byen. Begaaes der grov Forsømmelse i Opfyldelsen af lovforskrivne Pligter, skal han, hvis mildere Midler ikke hjælpe, ved sin Indberetning give Anledning til, at de Staten forbeholdte Tvangsmidler kunne bringes til Anvendelse (§ 27).

Cap. VI.

Kjøbstadernes Afgifts- og Regnskabsvæsen.

§ 41. Grundlaget for By skatten.

For saavidt Byens Udgifter ikke kunne dækkes ved Indtægterne af dens Eiendele og Retigheder (saasom Tordebogsafgifter, Skovudbytte, Leie af Jagtret, Fiskeret, Færgeret, Stadenpenge og andre faste eller tilfældige Leieafgifter, Renter af Legater og anden Capitalformue, de samme tilkommende Gebyrer og Kjendelser o. s. v.) eller ved de, enkelte communale Indretninger tillagte, særlige Indtægter (saasom Havnepenge, de Kirken eller Skolen tilhørende Eiender, Jorder eller Legater, Stolepenge, Leien af Gravsteder, Skolepenge o. s. v.) tilveiebringes disse ved Ligning.

Ligningen skal skee med $\frac{1}{4}$ paa Kjøbstadgrunden og med $\frac{3}{4}$ paa Personerne Dog kan det undtagelsesviis bestemmes i Vedtagten, at Udgifter til det egentlige Brandvæsen forløbs bæres af Huuseierne efter Bygningernes Assuranceværdi.

Enhver fritagelse eller Begunstigelse, som maatte være tillagt visse Arter af Eiendomme eller af Personer med Hensyn til Udredelsen af de communale Afgifter, er ophævet. Enkelte Undtagelser herfra kunne gjøres i Vedtagten.

§ 42. Grundskatten.

Grundskatten hviler halvt paa Kjøbstadgrunden, halvt paa Kjøbstadbygningerne. Dog kan et Tillæg til samme paalægges Kjøbstadjorderne.

Kjøbstadgrunden deles i 3 Klasser, efter dens forskellige Bequemhed til Bebyggelse og Fordeelsagtighed for Kjøbstadnæring. De forskellige Grundes forholdsvisse Skatteevne udfindes, ved at tage ethvert Matriculnummers Antal af Dvadratalen enten 1 eller 2 eller 3 Gange.

Kjøbstadbygningernes forholdsvisse Skatteevne betegnes ved det Antal Rigsbankmark, som de paa den samme Grund opførte Bygninger ialt svare i Bygningsafgift til Staten.

Disse tvende Grundlag for Grundtaxens Ansættelse reduceres for hvert Matriculnummer til Broker med fælleds Nævner, saa at altsaa samtlige Byens Grunde og samtlige dens Bygninger komme til at bære hver Halvdelen af den samlede Skat. Den Andeel, hvert enkelt Matriculnummer skal tilsvare i Grundskatten, er saaledes Tælleren eller, hvor der tillige ere Bygninger, de sammenlagte Tællere. De reduceres til et bekvemmere Tal, ved at ansætte et efter bedste Skjønne valgt Minimum til 1, og Resten i Forhold dertil. Brok af den saaledes vedtagne Ener skulle enten bortkastes eller regnes for en Heel. Disse Tal kaldes Grundskillingen.

Det skal bestemmes ved hver Kjøbstads Vedtagt, hvorvidt de i Hartkorn satte Kjøbstadjorder, enten ved Siden af de samme nu paahvilende Tordebogsafgifter, eller i Stedet for samme, skulle bidrage directe Skat til Byens Fornødenheder. I saa Fald skal, under